Tämä asiakirja on ainoastaan dokumentointitarkoituksiin. Toimielimet eivät vastaa sen sisällöstä.

►B **KOMISSION ASETUS (EU) N:o 446/2011,**

annettu 10 päivänä toukokuuta 2011,

väliaikaisen polkumyyntitullin käyttöönotosta Intiasta, Indonesiasta ja Malesiasta peräisin olevien tiettyjen rasva-alkoholien ja niiden seosten tuonnissa

(EUVL L 122, 11.5.2011, s. 47)

Oikaistu:

►C1 Oikaisu, EUVL L 158, 16.6.2011, s. 54 (446/2011)

▼B

KOMISSION ASETUS (EU) N:o 446/2011,

annettu 10 päivänä toukokuuta 2011,

väliaikaisen polkumyyntitullin käyttöönotosta Intiasta, Indonesiasta ja Malesiasta peräisin olevien tiettyjen rasva-alkoholien ja niiden seosten tuonnissa

EUROOPAN KOMISSIO, joka

ottaa huomioon Euroopan unionin toiminnasta tehdyn sopimuksen,

ottaa huomioon polkumyynnillä muista kuin Euroopan yhteisön jäsenvaltioista tapahtuvalta tuonnilta suojautumisesta 30 päivänä marraskuuta 2009 annetun neuvoston asetuksen (EY) N:o 1225/2009 ([1]), jäljempänä ’perusasetus’, ja erityisesti sen 7 artiklan,

on kuullut neuvoa-antavaa komiteaa,

sekä katsoo seuraavaa:

1. MENETTELY

1.1 Menettelyn aloittaminen

(1) Euroopan komissio, jäljempänä ’komissio’, ilmoitti *Euroopan unionin virallisessa lehdessä*13 päivänä elokuuta 2010 julkaistulla ilmoituksella ([2]), jäljempänä ’vireillepanoilmoitus’, polkumyynnin vastaisen menettelyn aloittamisesta Intiasta, Indonesiasta ja Malesiasta, jäljempänä ’asianomaiset maat’, peräisin olevien tiettyjen rasva-alkoholien ja niiden seosten, jäljempänä ’tutkimuksen kohteena oleva tuote’, tuonnissa unioniin.

(2) Polkumyyntimenettely aloitettiin sen jälkeen, kun kaksi unionin tuottajaa, Cognis GmbH ja Sasol Olefins & Surfactants GmbH, jäljempänä ’valituksen tekijät’, olivat 30 päivänä kesäkuuta 2010 tehneet valituksen. Molemmat ovat Saksan oikeuden mukaan perustettuja yhtiöitä, ja niillä on tuotantoa Saksassa, Ranskassa ja Italiassa. Näiden kahden yhtiön tuotanto muodostaa huomattavan osan eli tässä tapauksessa yli 25 prosenttia tutkimuksen kohteena olevan tuotteen kokonaistuotannosta unionissa. Valituksessa esitettyä alustavaa näyttöä kyseisen asianomaisista maista peräisin olevan tuotteen polkumyynnistä ja siitä aiheutuvasta merkittävästä vahingosta pidettiin riittävänä menettelyn aloittamiseksi.

1.2 Menettelyn osapuolet

(3) Komissio ilmoitti virallisesti menettelyn aloittamisesta valituksen tekijöille, muille tiedossa oleville unionin tuottajille, tuojille/kauppiaille ja käyttäjille, joita asian tiedettiin koskevan, tiedossa oleville vientiä harjoittaville tuottajille sekä asianomaisten viejämaiden edustajille. Asianomaisille osapuolille annettiin tilaisuus esittää näkökantansa kirjallisesti ja pyytää saada tulla kuulluiksi vireillepanoilmoituksessa asetetussa määräajassa.

(4) Kaikkia niitä asianomaisia osapuolia kuultiin, jotka olivat sitä pyytäneet ja osoittaneet, että niiden kuulemiseen oli olemassa erityisiä syitä.

([1]) EUVL L 343, 22.12.2009, s. 51.
([2]) EUVL C 219, 13.8.2010, s. 12.

▼B

(5) Valituksessa esitettyjen tuojien suuren määrän vuoksi vireillepanoilmoituksessa esitettiin perusasetuksen 17 artiklan 1 kohdan mukaisen otantamenettelyn käyttöä tuojien osalta. Neljä tuojaa toimitti pyydetyt tiedot ja suostui osallistumaan otokseen vireillepanoilmoituksessa asetetussa määräajassa. Koska ilmoittautuneita tuojia oli niin vähän, otantaa päätettiin olla soveltamatta.

(6) Komissio lähetti kyselylomakkeet vientiä harjoittaville tuottajille, unionin tuottajille ja kaikille käyttäjille ja toimittajille, joita asian tiedettiin koskevan, sekä kaikille muille osapuolille, jotka pyysivät niitä vireillepanoilmoituksessa asetetun määräajan kuluessa.

(7) Kyselylomakkeeseen saatiin vastaukset viideltä unionin tuottajalta, kahdelta tuojalta, 21:ltä unionin käyttäjältä, kahdelta intialaiselta vientiä harjoittavalta tuottajalta, kahdelta indonesialaiselta vientiä harjoittavalta tuottajalta ja niihin etuyhteydessä olevilta kauppiailta sekä kolmelta vientiä harjoittavalta malesialaiselta tuottajalta ja niihin etuyhteydessä olevilta kauppiailta.

(8) Komissio hankki ja tarkasti kaikki polkumyynnin, siitä johtuvan vahingon ja unionin edun alustavaa määrittämistä varten tarpeellisina pitämänsä tiedot. Tarkastuskäyntejä tehtiin seuraavien yritysten toimitiloihin:

a) Unionin tuottajat:

— Cognis GmbH, Saksa

— Cognis France S.A.S., Ranska

— Sasol Olefins & Surfactants GmbH, Saksa

b) Unionin tuojat:

— Oleo solutions Ltd, Yhdistynyt kuningaskunta

c) Unionin käyttäjät:

— Henkel AG & Co., Saksa

— PCC Rokita SA, Puola

— Procter & Gamble International Operations SA, Sveitsi

— Unilever, Alankomaat

— Zshimmer & Schwarz italiana SpA, Italia

d) Intialaiset vientiä harjoittavat tuottajat:

— Godrej Industries Limited, Mumbai ja Taluka Valia

— VVF Limited, Mumbai

e) Indonesialaiset vientiä harjoittavat tuottajat:

— P.T. Ecogreen Oleochemicals ja siihen etuyhteydessä olevat yritykset, Batam, Singapore, Dessau

— P.T. Musim Mas ja siihen etuyhteydessä olevat yritykset, Medan, Singapore, Hampuri

f) Malesialaiset vientiä harjoittavat tuottajat:

— Fatty Chemical Malaysia Sdn. Bhd. ja siihen etuyhteydessä olevat yritykset, Prai, Emmerich

▼B

— KL-Kepong Oleomas Sdn. Bhd. ja siihen etuyhteydessä oleva yritys, Petaling Jaya, Hampuri

— Emery Oleochemicals Sdn. Bhd., Telok Panglima Garang

1.3 **Tutkimusajanjakso**

(9) Polkumyyntiä ja vahinkoa koskeva tutkimus kattoi 1 päivän heinäkuuta 2009 ja 30 päivän kesäkuuta 2010 välisen ajan, jäljempänä ’tutkimusajanjakso’. Vahingon määrittämisen kannalta merkittävien kehityssuuntausten tarkastelu kattoi 1 päivän tammikuuta 2007 ja tutkimusajanjakson päättymisen välisen ajan, jäljempänä ’tarkastelujakso’.

2. TARKASTELTAVANA OLEVA TUOTE JA SAMANKALTAINEN TUOTE

2.1 **Tarkasteltavana oleva tuote**

(10) Tarkasteltavana oleva tuote on Intiasta, Indonesiasta ja Malesiasta peräisin olevat tyydyttyneet rasva-alkoholit, joiden hiiliketjun pituus on C8, C10, C12, C14, C16 tai C18 (lukuun ottamatta haarautuneita isomeerejä), ja mukaan luetaan tyydyttyneet rasva-alkoholit, joissa hiiliketjut ovat samanpituisia (”single cuts”), sekä seokset, joissa hiiliketjujen pituudet ovat pääasiassa C6-C8, C6-C10, C8-C10, C10-C12 (yleinen luokitus C8-C10), seokset, joissa hiiliketjujen pituudet ovat pääasiassa C12-C14, C12-C16, C12-C18, C14-C16 (yleinen luokitus C12-C14), ja seokset, joissa hiiliketjujen pituudet ovat pääasiassa C16-C18, jäljempänä ’tarkasteltavana oleva tuote’, joka nykyisin luokitellaan CN-koodeihin ex 2905 16 85, 2905 17 00, ex 2905 19 00 ja ex 3823 70 00.

(11) Tutkimuksen kohteena oleva tuote on välituote, joka tuotetaan luonnon (öljykemian) tai synteettisistä (petrokemian) lähteistä, kuten luonnonrasvoista ja -öljyistä, raakaöljystä, maakaasusta, kaasukondensaateista ja hiilestä. Sitä käytetään pääasiassa valmistettaessa rasva-alkoholisulfaatteja, rasva-alkoholietoksilaatteja ja rasva-alkoholieetterisulfaatteja (niin kutsuttuja pinta-aktiivisia aineita). Pinta-aktiivisia aineita käytetään pesuaineiden, kodinhoito- ja siivoustuotteiden sekä henkilökohtaisen hygienian hoitoon tarkoitettujen tuotteiden valmistuksessa.

2.2 **Samankaltainen tuote**

(12) Intiasta, Indonesiasta ja Malesiasta unioniin viedyllä tuotteella ja kyseisissä maissa tuotetulla ja kotimarkkinoilla myydyllä tuotteella sekä unionin tuottajien unionissa valmistamalla ja myymällä tuotteella havaittiin olevan samat fyysiset ja tekniset perusominaisuudet sekä käyttötarkoitukset. Tämän vuoksi niitä pidetään alustavasti perusasetuksen 1 artiklan 4 kohdassa tarkoitettuina samankaltaisina tuotteina.

(13) Tutkimuksen aikana tietyt osapuolet väittivät, että toinen valituksen tekijä valmistaa yhdessä tuotantopaikassaan haaraketjuisia isomeerimolekyyleja sisältävää tuotetta, joka ei kuulu tuotemääritelmään, ja että kyseistä tuotantoa ei näin ollen pitäisi katsoa samankaltaiseksi tuotteeksi. Alustavan päätelmän mukaan tämä väite on aiheellinen, ja siksi tätä tuottajaa koskevia tietoja ei ole käytetty vahinkoa koskevassa tarkastelussa. Samasta syystä kaksi muuta yritystä, joista toinen toimi yhteistyössä tutkimuksessa, suljettiin unionin tuotannonalan määritelmän ulkopuolelle.

▼B

3. POLKUMYYNTI

3.1 Intia

3.1.1 *Normaaliarvo*

(14) Normaaliarvon määrittämiseksi tutkittiin aluksi kunkin vientiä harjoittavan tuottajan osalta, onko sen samankaltaisen tuotteen kokonaismyynti kotimarkkinoilla riippumattomille asiakkaille edustavaa verrattuna unioniin suuntautuvan vientimyynnin kokonaismäärään. Perusasetuksen 2 artiklan 2 kohdan mukaisesti kotimarkkinamyynnin katsotaan olevan edustavaa, jos sen kokonaismäärä on vähintään 5 prosenttia tarkasteltavana olevan tuotteen kokonaismyyntimäärästä unioniin. Kunkin vientiä harjoittavan tuottajan samankaltaisen tuotteen kokonaismyynti kotimarkkinoilla todettiin edustavaksi.

(15) Vientiä harjoittavan tuottajan kotimarkkinoillaan myymän kunkin sellaisen tuotelajin osalta, jonka todettiin olevan suoraan verrattavissa unioniin vietäväksi myytyyn tuotelajiin, määritettiin, oliko kotimarkkinamyynti perusasetuksen 2 artiklan 2 kohdan mukaan riittävän edustavaa. Tietyn tuotelajin kotimarkkinamyyntiä pidettiin vientiä harjoittavan tuottajan kohdalla riittävän edustavana, jos sen myynti kotimarkkinoiden riippumattomille asiakkaille oli tutkimusajanjakson aikana vähintään 5 prosenttia kyseisen tuottajan unioniin viemän vertailukelpoisen tuotelajin kokonaismyyntimäärästä.

(16) Tutkimuksessa selvitettiin myös, voidaanko kunkin tuotelajin kotimarkkinamyynnin katsoa tapahtuneen tavanomaisessa kaupankäynnissä perusasetuksen 2 artiklan 4 kohdan mukaisesti. Tätä varten määritettiin tarkasteltavana olevan tuotteen kunkin viedyn tuotelajin osalta, kuinka suuri osuus tutkimusajanjakson aikana riippumattomille asiakkaille kotimarkkinoilla suuntautuneesta myynnistä oli ollut kannattavaa.

(17) Niille tuotelajeille, joilla yli 80 prosenttia kotimarkkinoiden myynnistä ylitti kustannukset ja joiden painotettu keskimääräinen myyntihinta oli sama tai suurempi kuin yksikkökohtainen tuotantokustannus, normaaliarvo määritettiin tuotelajeittain kyseisen lajin koko myynnin tosiasiallisten kotimarkkinahintojen painotettuna keskiarvona riippumatta siitä, oliko myynti kannattavaa vai ei.

(18) Jos tuotelajin kokonaismyyntimäärästä enintään 80 prosenttia oli kannattavaa tai jos kyseisen tuotelajin painotettu keskimääräinen hinta oli yksikkökohtaisia tuotantokustannuksia alempi, normaaliarvon perustana käytettiin tosiasiallista kotimarkkinahintaa, joka laskettiin määrittämällä yksinomaan kyseisen tuotelajin kannattavan kotimarkkinamyynnin painotettu keskimääräinen hinta tutkimusajanjaksolla.

3.1.2 *Vientihinta*

(19) Molemmat intialaiset vientiä harjoittavat tuottajat veivät tarkasteltavana olevaa tuotetta suoraan unionin riippumattomille asiakkaille. Sen vuoksi vientihinnat määritettiin perusasetuksen

▼B

2 artiklan 8 kohdan mukaisesti kyseisten riippumattomien asiakkaiden tarkasteltavana olevasta tuotteesta tosiasiallisesti maksamien tai maksettavaksi tulevien hintojen perusteella.

3.1.3 *Vertailu*

(20) Kyseisille vientiä harjoittaville tuottajille määritettyä normaaliarvoa ja vientihintaa verrattiin noudettuna lähettäjältä -tasolla.

(21) Jotta normaaliarvon ja vientihinnan vertailu olisi tasapuolinen, otettiin hintoihin ja niiden vertailukelpoisuuteen vaikuttavat erot asianmukaisesti huomioon tekemällä oikaisuja perusasetuksen 2 artiklan 10 kohdan mukaisesti. Tällä perusteella tehtiin oikaisut välillisten verojen, kuljetus-, vakuutus-, käsittely-, lastaus-, liitännäis-, pakkaus- ja luottokustannusten sekä palkkioiden erojen huomioon ottamiseksi aina, kun se katsottiin perustelluksi.

(22) Molemmat vientiä harjoittavat tuottajat väittivät, että niiden myynti tutkimusajanjaksolla toiselle valituksen tekijälle unionissa olisi jätettävä huomiotta polkumyyntimarginaalin laskennassa, koska myyntimäärät olivat merkittäviä ja hinnat perustuivat tiukkoihin neuvotteluihin. Ei ole kuitenkaan mitään oikeudellista syytä siihen, että tällainen tarkasteltavana olevan tuotteen vienti olisi jätettävä polkumyyntilaskennan ulkopuolelle. Molempien vientiä harjoittavien tuottajien väitteet on tämän vuoksi hylättävä.

(23) Molemmat vientiä harjoittavat tuottajat vaativat valuutan muuntamisen oikaisua väittäen, että Intian rupian (INR) arvo suhteessa euroon on jatkanut vahvistumistaan marraskuusta 2009 lähtien, mikä voi vääristää polkumyyntilaskelmia. Väite koski tammikuun 2010 jälkeistä euromääräistä myyntiä, ja sen esittäneet tuottajat pyysivät, että kyseisen myynnin arvon rupioiksi muuntamiseen käytetty myyntikuukauden vaihtokurssi korvattaisiin kahta kuukautta aikaisemmalla vaihtokurssilla. Perusasetuksen 2 artiklan 10 kohdan j alakohdassa säädetään mahdollisuudesta tehdä oikaisu valuutan muuntamiseen tietyin edellytyksin. On kuitenkin huomattava, että rupia vahvistui ainoastaan tutkimusajanjakson jälkipuoliskon aikana. Lisäksi molemmat intialaiset yritykset nostivat unionissa olevilta pääasiakkailtaan veloittamiaan hintoja kyseisen ajanjakson aikana usein ja melko tasaisesti, ja myös valituksen tekijöiden unionissa soveltamat hinnat nousivat tasaisesti tutkimusajanjakson jälkipuoliskolla. Siksi ei ole selvää näyttöä siitä, että rupian vahvistuminen ei näkynyt oikea-aikaisesti hinnoissa, joita intialaiset vientiä harjoittavat tuottajat veloittivat EU:ssa olevilta asiakkailtaan, tai että rupian vahvistumisella oli aiheeton rankaiseva vaikutus polkumyyntilaskelmiin. Tämän vuoksi molempien yritysten väitteet hylättiin.

3.1.4 *Polkumyyntimarginaali*

(24) Yhteistyössä toimineita intialaisia vientiä harjoittavia tuottajia koskevat polkumyyntimarginaalit määritettiin perusasetuksen 2 artiklan 11 ja 12 kohdan mukaisesti vertaamalla painotettua keskimääräistä normaaliarvoa ja painotettua keskimääräistä vientihintaa.

▼B

(25) Valituksesta ja yhteistyössä toimineilta intialaisilta vientiä harjoittavilta tuottajilta saadut tiedot sekä käytettävissä olleet tilastotiedot osoittivat, että muita intialaisia tarkasteltavana olevan tuotteen tuottajia ei ole. Näin ollen koko maata koskeva polkumyyntimarginaali vahvistettiin Intialle yhteistyössä toimineen vientiä harjoittavan tuottajan korkeimman marginaalin tasolle.

(26) Väliaikaiset polkumyyntimarginaalit ilmaistaan prosentteina CIF unionin rajalla tullaamattomana -hinnoista, ja ne ovat seuraavat:

Yritys	Väliaikainen polkumyyntimarginaali
Godrej Industries Limited	9,3 %
VVF Limited	4,8 %
Kaikki muut yritykset	9,3 %

3.2 **Indonesia**

3.2.1 *Normaaliarvo*

(27) Normaaliarvon määrittämiseksi tutkittiin aluksi kunkin vientiä harjoittavan tuottajan osalta, onko sen samankaltaisen tuotteen kokonaismyynti kotimarkkinoilla riippumattomille asiakkaille edustavaa verrattuna unioniin suuntautuvan vientimyynnin kokonaismäärään. Perusasetuksen 2 artiklan 2 kohdan mukaisesti kotimarkkinamyynnin katsotaan olevan edustavaa, jos sen kokonaismäärä on vähintään 5 prosenttia tarkasteltavana olevan tuotteen kokonaismyyntimäärästä unioniin. Kunkin vientiä harjoittavan tuottajan samankaltaisen tuotteen kokonaismyynti kotimarkkinoilla todettiin edustavaksi.

(28) Vientiä harjoittavan tuottajan kotimarkkinoillaan myymän kunkin sellaisen tuotelajin osalta, jonka todettiin olevan suoraan verrattavissa unioniin vietäväksi myytyyn tuotelajiin, määritettiin, oliko kotimarkkinamyynti perusasetuksen 2 artiklan 2 kohdan mukaan riittävän edustavaa. Tietyn tuotelajin kotimarkkinamyyntiä pidettiin vientiä harjoittavan tuottajan kohdalla riittävän edustavana, jos sen myynti kotimarkkinoiden riippumattomille asiakkaille oli tutkimusajanjakson aikana vähintään 5 prosenttia kyseisen tuottajan unioniin viemän vertailukelpoisen tuotelajin kokonaismyyntimäärästä.

(29) Tutkimuksessa selvitettiin myös, voidaanko kunkin tuotelajin kotimarkkinamyynnin katsoa tapahtuneen tavanomaisessa kaupankäynnissä perusasetuksen 2 artiklan 4 kohdan mukaisesti. Tätä varten määritettiin tarkasteltavana olevan tuotteen kunkin viedyn tuotelajin osalta, kuinka suuri osuus tutkimusajanjakson aikana riippumattomille asiakkaille kotimarkkinoilla suuntautuneesta myynnistä oli ollut kannattavaa.

(30) Niille tuotelajeille, joilla yli 80 prosenttia kotimarkkinoiden myynnistä ylitti kustannukset ja joiden painotettu keskimääräinen

▼B

myyntihinta oli sama tai suurempi kuin yksikkökohtainen tuotantokustannus, normaaliarvo määritettiin tuotelajeittain kyseisen lajin koko myynnin tosiasiallisten kotimarkkinahintojen painotettuna keskiarvona riippumatta siitä, oliko myynti kannattavaa vai ei.

(31) Jos tuotelajin kokonaismyyntimäärästä enintään 80 prosenttia oli kannattavaa tai jos kyseisen tuotelajin painotettu keskimääräinen hinta oli yksikkökohtaisia tuotantokustannuksia alempi, normaaliarvon perustana käytettiin tosiasiallista kotimarkkinahintaa, joka laskettiin määrittämällä yksinomaan kyseisen tuotelajin kannattavan kotimarkkinamyynnin painotettu keskimääräinen hinta tutkimusajanjaksolla.

(32) Jos vientiä harjoittavalla tuottajalla ei ollut tietyn tuotelajin kotimarkkinamyyntiä, normaaliarvo muodostettiin perusasetuksen 2 artiklan 3 kohdan mukaisesti.

(33) Kun normaaliarvo muodostettiin perusasetuksen 2 artiklan 3 kohdan mukaisesti, myynti-, hallinto- ja muita kustannuksia sekä voittoa koskevat määrät perustuivat perusasetuksen 2 artiklan 6 kohdan johdantolauseen mukaisesti tosiasialliseen tietoon vientiä harjoittavan tuottajan samankaltaisen tuotteen tuotannosta ja myynnistä tavanomaisessa kaupankäynnissä.

3.2.2 *Vientihinta*

(34) Vientiä harjoittavat tuottajat veivät tuotetta unioniin joko suoraan riippumattomille asiakkaille tai Singaporessa tai unionissa sijaitsevien etuyhteydessä olevien kauppayhtiöiden välityksellä.

(35) Kun tuotetta vietiin joko suoraan riippumattomille asiakkaille unioniin tai Singaporessa sijaitsevien etuyhteydessä olevien kauppayhtiöiden välityksellä, vientihinnat määritettiin perusasetuksen 2 artiklan 8 kohdan mukaisesti tarkasteltavana olevasta tuotteesta tosiasiallisesti maksettujen tai maksettavien hintojen perusteella.

(36) Kun tuotetta vietiin unioniin unionissa sijaitsevien etuyhteydessä olevien kauppayhtiöiden välityksellä, vientihinnat määritettiin perusasetuksen 2 artiklan 9 kohdan mukaisesti niiden jälleenmyyntihintojen perusteella, jotka kyseiset etuyhteydessä olevat kauppiaat veloittivat ensimmäiseltä riippumattomalta asiakkaalta unionissa.

3.2.3 *Vertailu*

(37) Kyseisille vientiä harjoittaville tuottajille määritettyä normaaliarvoa ja vientihintaa verrattiin noudettuna lähettäjältä -tasolla.

(38) Jotta normaaliarvon ja vientihinnan vertailu olisi tasapuolinen, otettiin hintoihin ja niiden vertailukelpoisuuteen vaikuttavat erot asianmukaisesti huomioon tekemällä oikaisuja perusasetuksen 2 artiklan 10 kohdan mukaisesti. Tällä perusteella tehtiin oikaisut välillisten verojen, kuljetus-, vakuutus-, käsittely-, lastaus-, liitännäis-, pakkaus- ja luottokustannusten sekä palkkioiden erojen huomioon ottamiseksi aina, kun se katsottiin perustelluksi.

▼B

(39) Yksi yritys vaati oikaisua fyysisten ominaisuuksien erojen mukaisesti käyttämällä perusteena sitä, että se vie tutkimuksen kohteena olevaa tuotetta EU:hun sekä nestemäisessä että kiinteässä muodossa, kun taas kotimarkkinoilla se myy tuotetta ainoastaan kiinteässä muodossa, ja sitä, että kiinteässä muodossa olevan, tutkimuksen kohteena olevan tuotteen hinnat ovat korkeammat kuin nestemäisen tuotteen hinnat. Yritys ei kuitenkaan määrittänyt oikaisun suuruutta. Pelkkä nestemääräisen ja kiinteän tuotemuodon vientihintojen vertailu ei voi olla tutkimuksen kohteena olevan tuotteen osalta perustana fyysisten ominaisuuksien eroihin perustuvan oikaisun tekemiselle. Lisäksi yrityksen kirjanpitojärjestelmä on sellainen, että nestemääräisen ja kiinteän tuotteen kustannuseroja on mahdotonta eritellä asianmukaisesti. Mahdollista oikaisua ei siis voitu laskea luotettavasti, ja sen vuoksi vaatimus oli hylättävä.

(40) Valituksen tekijät esittivät väitteen, jonka mukaan erittäin alhaiset ja tuetut energianhinnat vääristävät energiakustannuksia Indonesiassa. Ne eivät ole kuitenkaan toimittaneet tietoja, jotka osoittaisivat, miten tällainen kotimaan- ja vientituotannon energiankustannusten vääristyminen vaikuttaa polkumyyntilaskelmiin. Tämän vuoksi väite hylättiin.

3.2.4 *Polkumyyntimarginaali*

(41) Yhteistyössä toimineita indonesialaisia vientiä harjoittavia tuottajia koskevat polkumyyntimarginaalit määritettiin perusasetuksen 2 artiklan 11 ja 12 kohdan mukaisesti vertaamalla painotettua keskimääräistä normaaliarvoa ja painotettua keskimääräistä vientihintaa.

(42) Valituksesta ja yhteistyössä toimineilta indonesialaisilta vientiä harjoittavilta tuottajilta saadut tiedot sekä käytettävissä olleet tilastotiedot osoittivat, että muita indonesialaisia tarkasteltavana olevan tuotteen tuottajia ei ole. Näin ollen koko maata koskeva polkumyyntimarginaali vahvistettiin Indonesialle yhteistyössä toimineen vientiä harjoittavan tuottajan korkeimman marginaalin tasolle.

(43) Väliaikaiset polkumyyntimarginaalit ilmaistaan prosentteina CIF unionin rajalla tullaamattomana -hinnoista, ja ne ovat seuraavat:

Yritys	Väliaikainen polkumyyntimarginaali
P.T. Ecogreen Oleochemicals	6,3 %
P.T. Musim Mas	7,6 %
Kaikki muut yritykset	7,6 %

3.3 **Malesia**

3.3.1 *Normaaliarvo*

(44) Normaaliarvon määrittämiseksi tutkittiin aluksi kunkin vientiä harjoittavan tuottajan osalta, onko sen samankaltaisen tuotteen kokonaismyynti kotimarkkinoilla riippumattomille asiakkaille edustavaa verrattuna unioniin suuntautuvan vientimyynnin kokonaismäärään. Perusasetuksen 2 artiklan 2 kohdan mukaisesti

▼B

kotimarkkinamyynnin katsotaan olevan edustavaa, jos sen kokonaismäärä on vähintään 5 prosenttia tarkasteltavana olevan tuotteen kokonaismyyntimäärästä unioniin. Kahden yhteistyössä toimineen vientiä harjoittavan tuottajan tapauksessa todettiin, että kyseisten vientiä harjoittavien tuottajien samankaltaisen tuotteen kokonaismyynti kotimarkkinoilla oli edustavaa. Kolmannen yhteistyössä toimineen vientiä harjoittavan tuottajan tapauksessa ei havaittu riippumatonta kotimarkkinamyyntiä tutkimusajanjaksolla.

(45) Vientiä harjoittavan tuottajan kotimarkkinoillaan myymän kunkin sellaisen tuotelajin osalta, jonka todettiin olevan suoraan verrattavissa unioniin vietäväksi myytyyn tuotelajiin, määritettiin, oliko kotimarkkinamyynti perusasetuksen 2 artiklan 2 kohdan mukaan riittävän edustavaa. Tietyn tuotelajin kotimarkkinamyyntiä pidettiin vientiä harjoittavan tuottajan kohdalla riittävän edustavana, jos sen myynti kotimarkkinoiden riippumattomille asiakkaille oli tutkimusajanjakson aikana vähintään 5 prosenttia kyseisen tuottajan unioniin viemän vertailukelpoisen tuotelajin kokonaismyyntimäärästä.

(46) Tutkimuksessa selvitettiin myös, voidaanko kunkin tuotelajin kotimarkkinamyynnin katsoa tapahtuneen tavanomaisessa kaupankäynnissä perusasetuksen 2 artiklan 4 kohdan mukaisesti. Tätä varten määritettiin tarkasteltavana olevan tuotteen kunkin viedyn tuotelajin osalta, kuinka suuri osuus tutkimusajanjakson aikana riippumattomille asiakkaille kotimarkkinoilla suuntautuneesta myynnistä oli ollut kannattavaa.

(47) Niille tuotelajeille, joilla yli 80 prosenttia kotimarkkinoiden myynnistä ylitti kustannukset ja joiden painotettu keskimääräinen myyntihinta oli sama tai suurempi kuin yksikkökohtainen tuotantokustannus, normaaliarvo määritettiin tuotelajeittain kyseisen lajin koko myynnin tosiasiallisten kotimarkkinahintojen painotettuna keskiarvona riippumatta siitä, oliko myynti kannattavaa vai ei.

(48) Jos tuotelajin kokonaismyyntimäärästä enintään 80 prosenttia oli kannattavaa tai jos kyseisen tuotelajin painotettu keskimääräinen hinta oli yksikkökohtaisia tuotantokustannuksia alempi, normaaliarvon perustana käytettiin tosiasiallista kotimarkkinahintaa, joka laskettiin määrittämällä yksinomaan kyseisen tuotelajin kannattavan kotimarkkinamyynnin painotettu keskimääräinen hinta tutkimusajanjaksolla.

(49) Jos vientiä harjoittavalla tuottajalla ei ollut tietyn tuotelajin kotimarkkinamyyntiä, normaaliarvo muodostettiin perusasetuksen 2 artiklan 3 kohdan mukaisesti.

(50) Kun normaaliarvo muodostettiin perusasetuksen 2 artiklan 3 kohdan mukaisesti, myynti-, hallinto- ja muita kustannuksia sekä voittoa koskevat määrät perustuivat perusasetuksen 2 artiklan 6 kohdan johdantolauseen mukaisesti tosiasialliseen tietoon vientiä harjoittavan tuottajan samankaltaisen tuotteen tuotannosta ja myynnistä tavanomaisessa kaupankäynnissä.

▼B

(51) Sen vientiä harjoittavan tuottajan tapauksessa, jolla ei havaittu kotimarkkinamyyntiä tutkimusajanjaksolla, käytettiin myynti-, hallinto- ja muita kustannuksia sekä voittoa varten lisättyjen määrien perusteena perusasetuksen 2 artiklan 6 kohdan a alakohdan mukaisesti tutkimuksen kohteena olevien kahden muun vientiä harjoittavan tuottajan osalta vahvistettujen tosiasiallisten määrien painotettua keskiarvoa samankaltaisen tuotteen tuotannossa ja myynnissä Malesian markkinoilla.

3.3.2 *Vientihinta*

(52) Vientiä harjoittavat tuottajat veivät tuotetta unioniin joko suoraan riippumattomille asiakkaille tai unionissa sijaitsevien etuyhteydessä olevien yritysten välityksellä.

(53) Kun tuotetta vietiin suoraan unionissa toimiville riippumattomille asiakkaille, vientihinnat määritettiin perusasetuksen 2 artiklan 8 kohdan mukaisesti tarkasteltavana olevasta tuotteesta tosiasiallisesti maksettujen tai maksettavien hintojen perusteella.

(54) Kun tuotetta vietiin unioniin unionissa sijaitsevien etuyhteydessä olevien yritysten välityksellä, vientihinnat määritettiin perusasetuksen 2 artiklan 9 kohdan mukaisesti niiden jälleenmyyntihintojen perusteella, jotka kyseiset etuyhteydessä olevat yritykset veloittivat ensimmäiseltä riippumattomalta asiakkaalta unionissa.

3.3.3 *Vertailu*

(55) Kyseisille vientiä harjoittaville tuottajille määritettyä normaaliarvoa ja vientihintaa verrattiin noudettuna lähettäjältä -tasolla.

(56) Jotta normaaliarvon ja vientihinnan vertailu olisi tasapuolinen, otettiin hintoihin ja niiden vertailukelpoisuuteen vaikuttavat erot asianmukaisesti huomioon tekemällä oikaisuja perusasetuksen 2 artiklan 10 kohdan mukaisesti. Tällä perusteella tehtiin oikaisut kuljetus-, vakuutus-, käsittely-, lastaus-, liitännäis-, pakkaus- ja luottokustannusten huomioon ottamiseksi aina, kun se katsottiin perustelluksi.

(57) Yksi malesialainen vientiä harjoittava tuottaja väitti, että siihen etuyhteydessä oleva unionissa sijaitseva yritys on itse asiassa valmistajan vientiosasto. Näin ollen kyseinen yritys väitti, että noudettuna lähettäjältä -hintaa määritettäessä tehdään liian suuria vähennyksiä, jos tehdään täysimääräiset oikaisut myynti-, hallinto- ja yleiskustannusten sekä voiton huomioon ottamiseksi perusasetuksen 2 artiklan 9 kohdan mukaisesti. Tätä väitettä tarkasteltaessa todettiin, että kyseinen etuyhteydessä oleva yritys laati laskut unionissa sijaitseville asiakkaille ja sai niiden suorittamat maksut. Lisäksi on huomattava, että etuyhteydessä olevan yrityksen myyntiin sisältyi voittomarginaali. Kauppiaan kirjanpidosta kävi myös ilmi, että se vastasi tavanomaisista tuonnin ja jälleenmyynnin välisistä myynti-, hallinto- ja yleiskustannuksista. Näin ollen vaikuttaa siltä, että etuyhteydessä oleva yritys tosiaankin hoitaa tyypillisiä maahantuojalle kuuluvia tehtäviä. Tämän perusteella yrityksen väite hylättiin.

▼B

(58) Valituksen tekijät esittivät Malesian osalta saman energiakustannuksia koskevan väitteen kuin 40 kappaleessa mainittu Indonesiaan liittyvä väite. Tämäkin väite hylättiin samoista syistä.

3.3.4 *Polkumyyntimarginaali*

(59) Yhteistyössä toimineita malesialaisia vientiä harjoittavia tuottajia koskevat polkumyyntimarginaalit määritettiin perusasetuksen 2 artiklan 11 ja 12 kohdan mukaisesti vertaamalla painotettua keskimääräistä normaaliarvoa ja painotettua keskimääräistä vientihintaa.

(60) Valituksesta ja yhteistyössä toimineilta malesialaisilta vientiä harjoittavilta tuottajilta saadut tiedot sekä käytettävissä olleet tilastotiedot osoittivat, että muita malesialaisia tarkasteltavana olevan tuotteen tuottajia ei ole. Näin ollen koko maata koskeva polkumyyntimarginaali vahvistettiin Malesialle yhteistyössä toimineen vientiä harjoittavan tuottajan korkeimman marginaalin tasolle.

(61) Väliaikaiset polkumyyntimarginaalit ilmaistaan prosentteina CIF unionin rajalla tullaamattomana -hinnoista, ja ne ovat seuraavat:

Yritys	Väliaikainen polkumyyntimarginaali
Fatty Chemical Malaysia Sdn. Bhd	13,8 %
KL-Kepong Oleomas Sdn. Bhd.	5,0 %
Emery Oleochemicals Sdn. Bhd	5,3 %
Kaikki muut yritykset	13,8 %

4. VAHINKO

4.1 **Unionin tuotannonalan ja unionin tuotannon määritelmä**

(62) Kaksi tiedossa ollutta tuottajaa sekä jotkin muut erittäin pienet tuottajat valmistivat samankaltaista tuotetta unionissa tutkimusajanjaksolla. Unionin kokonaistuotannon määrittämiseksi käytettiin kaikkia saatavilla olevia tietoja unionin tuottajista, myös valituksessa toimitettuja tietoja sekä unionin tuottajilta ennen tutkimuksen vireillepanoa ja sen jälkeen kerättyjä tietoja. Tällä perusteella unionin kokonaistuotannon arvioitiin olevan 400 000– 500 000 tonnia tutkimusajanjaksolla. Unionin tuottajat, jotka vastasivat koko unionin tuotannosta, muodostavat unionin tuotannonalan perusasetuksen 4 artiklan 1 kohdan mukaisesti.

(63) Eräät asianomaiset osapuolet väittivät, että toista valituksen tekijää ei pitäisi lukea unionin tuotannonalaan, sillä kyseinen yritys toi tarkasteltavana olevaa tuotetta tutkimusajanjaksolla. Tarkastelussa kuitenkin todettiin, että kyseisen yrityksen asianomaisista maista tutkimusajanjaksolla tuoman tuotteen prosenttiosuus oli suhteellisen pieni, eikä se ollut merkittävä verrattuna sen samankaltaisen tuotteen tuotantoon. Lisäksi tuonti oli luonteeltaan lähinnä väliaikaista. Näin ollen voidaan vahvistaa, että kyseisen yrityksen ydintoimintana on tutkimuksen kohteena olevan tuotteen tuotanto ja myynti EU:ssa ja että sen tärkein etu on unionin tuottajan etu. Sen vuoksi katsotaan alustavasti, että tämä väite ei ole perusteltu.

▼B

4.2 **Unionin kulutus**

(64) Kulutus määritettiin unionin tuotannonalan unionin markkinoille suuntautuvan kokonaismyynnin, kytköskäytön sekä kokonaistuonnin perusteella (Eurostatin tiedot). Eurostatin tietoihin tehtiin asiaankuuluvat oikaisut, sillä niihin sisältyy tarkasteltavana olevan tuotteen lisäksi myös joitakin muita tuotteita. Tiedot annetaan indeksilukuina (2007 = 100) luottamuksellisuuden säilyttämiseksi.

Unionin kulutus	2007	2008	2009	Tutkimus-ajanjakso
tonnia	100	102	97	102
Vuotuinen Δ%		2,2 %	– 4,8 %	4,6 %

Lähde: Eurostat, valituksessa olleet tiedot ja kyselylomakevastaukset

(65) Unionin kulutus kasvoi tarkastelujaksolla 2 prosenttia. Ensin kulutus kasvoi vuodesta 2007 vuoteen 2008 yhteensä 2,2 prosenttia, minkä jälkeen se laski vuodesta 2008 vuoteen 2009 yhteensä 4,8 prosenttia. Vuodesta 2009 tutkimusajanjakson loppuun kulutus koheni 4,6 prosenttia.

(66) Talouden taantuma oli osasyynä vuoden 2008 jälkeiseen kulutuksen laskuun, sillä tarkasteltavana olevan tuotteen käyttäjien tuotteiden kysyntä väheni tuolloin. Tutkimusajanjakson alussa markkinatilanne alkoi kohentua hieman, ja sen tuloksena tarkasteltavana olevan tuotteen kysyntä lisääntyi verrattuna vuoden 2009 alkupuoliskoon.

4.3 **Tuonti asianomaisista maista unioniin**

4.3.1 *Kumulointi*

(67) Komissio tutki, olisiko asianomaisista maista tulevan polkumyynnillä tapahtuvan tuonnin vaikutuksia arvioitava perusasetuksen 3 artiklan 4 kohdassa säädettyjen perusteiden mukaan kumulatiivisesti. Kyseisessä artiklassa säädetään, että kahdesta tai useammasta maasta, joita tarkastellaan polkumyyntitutkimuksessa samanaikaisesti, tulevan tuonnin vaikutuksia voidaan arvioida kumulatiivisesti vain, jos a) kustakin maasta tulevan tuonnin osalta määritetty polkumyyntimarginaali on perusasetuksen 9 artiklan 3 kohdassa tarkoitettua vähimmäistasoa suurempi eikä yhdestäkään maasta tulevan tuonnin määrä ole vähäpätöinen ja b) tuonnin vaikutusten kumulatiivinen arviointi on asianmukaista ottaen huomioon tuotavien tuotteiden väliset kilpailuedellytykset ja tuotavien tuotteiden ja yhteisön samankaltaisen tuotteen väliset kilpailuedellytykset.

(68) Kustakin asianomaisesta maasta tapahtuneelle tuonnille määritetyt polkumyyntimarginaalit ovat suurempia kuin perusasetuksen 9 artiklan 3 kohdassa tarkoitettu vähimmäistaso (2 prosenttia vientihinnasta), ja tuonti kustakin asianomaisesta maasta ylittää perusasetuksen 5 artiklan 7 kohdassa vahvistetun 1 prosentin tason.

(69) Tutkimus osoitti lisäksi, että kilpailuedellytykset sekä polkumyynnillä tuotavien tuotteiden välillä että polkumyynnillä tuotavien tuotteiden ja samankaltaisen tuotteen välillä olivat samanlaiset. Tutkimuksessa todettiin, että keskituontihinnat putosivat kaikkien asianomaisten maiden osalta koko tarkastelujakson ajan ja

▼B

noudattivat samaa suuntausta. Asianomaisista maista tuotu tutkimuksen kohteena oleva tuote oli lisäksi samanlainen kaikissa suhteissa, se oli keskenään vaihdettava, ja sitä pidettiin kaupan unionissa samankaltaisten myyntikanavien kautta ja samanlaisissa myyntiolosuhteissa; tuotteet siis kilpailivat sekä toistensa että unionissa tuotetun, tutkimuksen kohteena olevan tuotteen kanssa.

(70) Tällä perusteella päätellään alustavasti, että kaikki kumuloinnin edellytykset täyttyvät ja sen vuoksi asianomaisista maista peräisin olevan polkumyynnillä tapahtuneen tuonnin vaikutukset olisi vahinkoa koskevassa tarkastelussa arvioitava yhdessä.

4.3.2 *Asianomaisista maista polkumyynnillä tapahtuvan tuonnin määrä, arvo ja markkinaosuus*

Tuonti asianomaisista maista	2007	2008	2009	Tutkimus-ajanjakso
tonnia	112 523	177 286	165 386	176 279
Indeksi: 2007 = 100	100	158	147	157
Vuotuinen Δ%		57,6 %	– 6,7 %	6,6 %
Markkinaosuus	2007	2008	2009	Tutkimus-ajanjakso
Indeksi: 2007 = 100	100	154	151	154
Vuotuinen Δ%		54,2 %	– 2,0 %	1,9 %
Keskihinta (euroa/tonni)	942	1 017	837	882
Indeksi: 2007 = 100	100	108	89	94
Vuotuinen Δ%		8 %	– 18 %	5 %

Lähde: Eurostat ja kyselylomakevastaukset

(71) Tuonti asianomaisista maista kasvoi tarkastelujaksolla määrällisesti merkittävästi: 57 prosenttia. Tuonti kasvoi eniten vuosien 2007 ja 2008 välisenä aikana, jolloin kasvu oli 58 prosenttia. Sen jälkeen tuonti väheni hieman vuonna 2009 ja kasvoi jälleen vuoden 2008 tasolle tutkimusajanjaksolla.

(72) Asianomaisista maista tapahtuneen tuonnin keskimääräiset hinnat vaihtelivat tarkastelujaksolla suuresti, ja kaiken kaikkiaan hintojen lasku oli 6 prosenttia. Asianomaisista maista tulevan tuonnin keskimääräiset hinnat olivat koko tarkastelujakson ajan poikkeuksetta alhaisemmat kuin muiden maiden ja unionin tuotannonalan hinnat, ja tämän vaikutuksesta asianomaisten maiden markkinaosuus kasvoi.

(73) Asianomaisten maiden markkinaosuus kasvoi merkittävästi, 54 prosenttia, tarkastelujaksolla. Eniten markkinaosuus kasvoi vuosien 2007 ja 2008 välisenä aikana. Talouskriisin aikana tuonti väheni hieman, ja vastaavasti asianomaisten maiden markkinaosuus pieneni 2 prosenttia vuosina 2008 ja 2009, mutta sitten niiden markkinaosuus palautui entisiin lukemiin tarkastelujakson loppuun mennessä.

▼B

4.3.2.1 Hintojen alittavuus

(74) Hinnan alittavuuden tutkimista varten verrattiin unionin tuotannonalan unionin markkinoilla etuyhteydettömille asiakkaille myymien tuotelajien painotettuja keskimääräisiä myyntihintoja, jotka oli oikaistu noudettuna lähettäjältä -tasolle, vastaaviin asianomaisista maista tulevan tuonnin ensimmäiseltä riippumattomalta asiakkaalta unionin markkinoilla veloitettuihin painotettuihin keskimääräisiin hintoihin, jotka oli määritetty CIF-tasolla ja oikaistu asianmukaisesti voimassa olevien tullien ja tuonnin jälkeisten kustannusten huomioon ottamiseksi. Hintavertailu tehtiin samassa kaupan portaassa tapahtuneiden liiketoimien osalta; hintoja on tarvittaessa oikaistu, ja niistä on ensin vähennetty alennukset ja hyvitykset. Vertailun tulokset – ilmaistuina prosentteina unionin tuotannonalan tutkimusajanjakson aikaisista myyntihinnoista – osoittivat, että hinnan alittavuuden marginaalit olivat merkittäviä (jopa 16 prosenttia). Hinnan alittavuuden marginaalit osoittavat asianomaisista maista tapahtuneen tuonnin aiheuttaneen paineita hintoihin unionin markkinoilla.

(75) Hinnan alittavuuden marginaalit olivat eri maiden kohdalla seuraavat:

Maa	Hinnan alittavuuden marginaali
Intia	– 0,5 prosentista 16 prosenttiin
Indonesia	– 12,1 prosentista – 3,2 prosenttiin
Malesia	– 10,4 prosentista 15,1 prosenttiin

4.4 **Unionin tuotannonalan taloudellinen tilanne** ([1])

4.4.1 *Alustavat huomiot*

(76) Kun polkumyynnillä tapahtuneen tuonnin vaikutusta unionin tuotannonalaan tutkittiin, otettiin perusasetuksen 3 artiklan 5 kohdan mukaisesti huomioon kaikki taloudelliset indikaattorit, joiden avulla voitaisiin arvioida unionin tuotannonalan tilannetta vuodesta 2007 tutkimusajanjakson päättymiseen.

4.4.2 *Tuotanto, tuotantokapasiteetti ja kapasiteetin käyttöaste*

Unionin tuotannonalan tuotanto	2007	2008	2009	Tutkimus-ajanjakso
Indeksi: 2007 = 100	100	90	77	83
Unionin tuotannonalan kapasiteetti	2007	2008	2009	Tutkimus-ajanjakso
Indeksi: 2007 = 100	100	109	103	98
Kapasiteetin käyttöaste	2007	2008	2009	Tutkimus-ajanjakso
Indeksi: 2007 = 100	100	83	75	85

Lähde: Kyselylomakevastaukset

([1]) Tiedot perustuvat unionin tuotannonalan kyselylomakevastauksessaan antamiin tarkistettuihin tietoihin, ja ne annetaan indeksilukuina (2007 = 100) tai vaihteluvälinä luottamuksellisuuden säilyttämiseksi.

▼B

(77) Vuosien 2007 ja 2009 välisenä aikana unionin tuotanto väheni merkittävästi, 23 prosenttia, ja sen jälkeen se kohentui hieman vuoden 2009 ja tutkimusajanjakson lopun välillä: kaiken kaikkiaan tuotanto väheni tarkastelujaksolla 17 prosenttia. On syytä huomata, että vaikka unionin kulutus väheni noin 5 prosenttia vuosina 2008 ja 2009, unionin tuotannonalan tuotanto väheni paljon enemmän, 15 prosenttia, eikä se hyötynyt tutkimusajanjaksolla tapahtuneesta unionin kulutuksen elpymisestä.

(78) Unionin tuotannonalan tuotantokapasiteetti väheni noin 2 prosenttia tarkastelujakson aikana. Tuotantokapasiteetti lisääntyi noin 9 prosenttia vuonna 2008 ja supistui sitä seuraavina vuosina niin, että kokonaisvähennys oli 2 prosenttia tarkastelujaksolla.

(79) Vähenevien tuotantomäärien vuoksi kapasiteetin käyttöaste kuitenkin laski tarkastelujaksolla 15 prosenttia. Lasku oli suurinta vuonna 2009, yleisen talouskriisin aikana, ja tutkimusajanjaksolla tilanne parantui hiukan.

4.4.3 *Myynti ja markkinaosuus*

(80) Seuraavassa taulukossa esitetyt myyntimäärät liittyvät ensimmäiselle etuyhteydettömälle asiakkaalle unionin markkinoilla suuntautuneen myynnin määrään ja arvoon.

Myyntimäärä etuyhteydettömille asiakkaille EU:ssa	2007	2008	2009	Tutkimusajanjakso
Indeksi: 2007 = 100	100	85	79	82
Vuotuinen Δ%		– 15,4 %	– 6,5 %	4,3 %
Etuyhteydettömille asiakkaille EU:ssa suuntautuneen myynnin arvo (euroina)	2007	2008	2009	Tutkimusajanjakso
Indeksi: 2007 = 100	100	102	85	88
Vuotuinen Δ%		1,6 %	– 16,6 %	3,9 %
Unionin tuotannonalan markkinaosuus	2007	2008	2009	Tutkimusajanjakso
Indeksi: 2007 = 100	100	88	87	88

Lähde: Eurostat ja kyselylomakevastaukset

(81) Myyntimäärä väheni 18 prosenttia ja markkinaosuus 12 prosenttia vuoden 2007 ja tutkimusajanjakson välisenä aikana. Tarkastelujakson alussa, vuosina 2007 ja 2008, unionin tuotannonalan myyntimäärä väheni 15 prosenttia ja sen markkinaosuus supistui 12 prosenttia, vaikka unionin kulutus kasvoi. Vuonna 2009 unionin kulutus supistui, ja sen myötä unionin tuotannonalan myyntimäärä väheni vielä 6,5 prosenttia. Lisääntynyt unionin kulutus nosti tutkimusajanjaksolla hieman unionin myyntiä. Markkinaosuus pysyi kuitenkin vakaana vuodesta 2008 tutkimusajanjakson loppuun.

▼B

4.4.4 *Unionin tuotannonalan keskimääräiset yksikköhinnat*

Myynti etuyhteydettömille asiakkaille EU:ssa: yksikköhinta	2007	2008	2009	Tutkimusajanjakso
Indeksi: 2007 = 100	100	120	107	107
Vuotuinen Δ%		20,1 %	– 10,8 %	– 0,4 %

Lähde: Kyselylomakevastaukset

(82) Hinnat nousivat vuosina 2007 ja 2008 merkittävästi, 20 prosenttia. On huomattava, että myös vientiä harjoittavat tuottajat nostivat kyseisenä aikana hintojaan, tosin paljon vähemmän kuin unionin tuotannonala.

(83) Vuonna 2009 unionin tuotannonalan oli alennettava hintoja, jotta se pystyi vastaamaan asianomaisista maista tulevan tuonnin kasvun aiheuttamaan paineeseen. Tuonti näistä maista oli kasvanut vuonna 2008 yhteensä 57 prosenttia, ja niiden veloittamat hinnat olivat huomattavasti alhaisemmat kuin unionin tuotannonalan hinnat. Unionin tuotannonala ei kuitenkaan pystynyt alentamaan hintojaan samalle tasolle kuin vientiä harjoittavat tuottajat.

(84) Unionin tuotannonala piti tutkimusajanjaksolla hintansa vuoden 2009 tasolla, joten kaiken kaikkiaan hinnannousu oli tarkastelujaksolla 7 prosenttia.

4.4.5 *Varastot*

(85) Unionin tuotannonalan varastot pienenivät 33 prosenttia tarkastelujakson aikana. Varsinkin vuoden 2008 ja tutkimusajanjakson välisenä aikana varastot pienenivät merkittävästi: 51 prosenttia.

Unionin tuotannonalan loppuvarastot	2007	2008	2009	Tutkimusajanjakso
Indeksi: 2007 = 100	100	128	86	67
Vuotuinen Δ%		27,7 %	– 33,0 %	– 21,1 %
Varastot suhteessa tuotantoon	5,0 %	7,1 %	5,6 %	4,1 %

Lähde: Kyselylomakevastaukset

4.4.6 *Työllisyys, palkat ja tuottavuus*

Unionin tuotannonalan työllisyys	2007	2008	2009	Tutkimusajanjakso
Työntekijöiden kokonaismäärä tarkasteltavana olevan tuotteen osalta (mukaan lukien tuottajat, jotka eivät ilmoittautuneet) Indeksi: 2007 = 100	100	97	91	87

▼B

Unionin tuotannonalan työllisyys	2007	2008	2009	Tutkimus-ajanjakso
Keskimäär. palkka työntekijää kohden (euroa) Indeksi: 2007 = 100	100	102	101	106
Tuottavuus (yksikköä/työntekijä) Indeksi: 2007 = 100	100	93	85	96

Lähde: Kyselylomakevastaukset

(86) Unionin tuotannonalan toiminnan supistumisen vuoksi työntekijöiden määrä väheni tarkastelujaksolla vastaavasti 13 prosenttia. Työntekijää kohden lasketut työvoimakustannukset kasvoivat tarkastelujaksolla 6 prosenttia. Tätä hienoista kasvua pidetään luonnollisena kasvuna, joka alittaa inflaatioasteen tarkastelujaksolla.

4.4.7 *Kannattavuus, kassavirta, investoinnit, investointien tuotto ja pääoman saanti*

Myynti etuyhteydettömille asiakkaille EU:ssa: kannattavuus	2007	2008	2009	Tutkimus-ajanjakso
Nettotappio/liikevaihto (%) Indeksi: 2007 = 100	100	76	408	236
Unionin tuotannonalan negatiivinen kassavirta (euroa) Indeksi: 2007 = 100	100	– 249	1 178	439
Kassavirta prosentteina myynnistä etuyhteydettömille asiakkaille EU:ssa	– 1,3 %	3,7 %	– 24,5 %	– 7,9 %
Indeksi: 2007 = 100	100	– 285	1 899	609
Unionin tuotannonalan investoinnit (euroa) Indeksi: 2007 = 100	100	56	68	65
Vuotuinen Δ%		– 43,8 %	20,6 %	– 4,2 %
Unionin tuotannonalan negatiivinen investointien tuottoaste Indeksi: 2007 = 100	100	136	510	320

Lähde: Kyselylomakevastaukset

(87) Unionin tuotannonalan kannattavuus määritettiin ilmaisemalla samankaltaisen tuotteen myynnistä saatu nettovoitto (tässä tapauksessa tappio) ennen veroja prosentteina myynnin liikevaihdosta. Todettiin, että unionin tuotannonalan kannattavuus on ollut tarkastelujakson alusta vuodesta 2007 lähtien negatiivinen ja että tappiot ovat lisääntyneet merkittävästi tarkastelujaksolla. Tappiot pienenivät vuonna 2008 ja kasvoivat jälleen merkittävästi vuonna 2009 yleisen talouskriisin aikaan. Tutkimusajanjaksoon ajoittuneen talouden elpymisen myötä unionin tuotannonala pystyi kuitenkin pienentämään tappioitaan suhteessa liikevaihtoon, mutta se ei yltänyt lähellekään positiivista voittotasoa.

▼B

(88) Kassavirta, joka osoittaa tuotannonalan kykyä rahoittaa itse toimintaansa, kehittyi suurin piirtein samalla tavalla kuin kannattavuus. Kassavirta oli negatiivinen vuonna 2007 ja väheni huomattavasti tarkastelujaksolla. Sama koskee investointien tuottoa, joka osoitti samanlaista negatiivista kehitystä kuin unionin tuotannonalan negatiiviset tulokset tarkastelujaksolla.

(89) Edellä esitetyn seurauksena unionin tuotannonalan investointikyky supistui, kun kassavirta heikkeni merkittävästi tarkastelujaksolla. Tämän seurauksena investoinnit putosivat noin 35 prosenttia tarkastelujaksolla.

4.4.8 *Kasvu*

(90) Unionin kulutus pysyi melko vakaana tarkastelujaksolla. Samaan aikaan unionin tuotannonalan myyntimäärä kuitenkin väheni 18 prosenttia ja markkinaosuus 12 prosenttia.

4.4.9 *Tosiasiallisen polkumyyntimarginaalin suuruus*

(91) Kun otetaan huomioon asianomaisista maista tulevan tuonnin määrä, markkinaosuus ja hinnat, tosiasiallisten polkumyyntimarginaalien vaikutusta unionin tuotannonalaan ei voida pitää vähäpätöisenä.

4.5 **Vahinkoa koskevat päätelmät**

(92) Tutkimuksen mukaan useimmat vahinkoindikaattorit, kuten tuotanto (– 17 %), kapasiteetin käyttöaste (– 13 %), myyntimäärä (– 18 %), markkinaosuus (– 12 %) sekä työllisyys (– 14 %), heikkenivät tarkastelujaksolla. Vakavia vaikutuksia kohdistui myös unionin tuotannonalan taloudelliseen tilanteeseen liittyviin vahinkoindikaattoreihin, kuten kassavirtaan ja kannattavuuteen. Näiden vuoksi unionin tuotannonalan pääoman saanti vaarantui, etenkin tutkimusajanjaksolla.

(93) Edellä esitetyn perusteella pääteltiin, että unionin tuotannonalalle on aiheutunut perusasetuksen 3 artiklan 5 kohdassa tarkoitettua merkittävää vahinkoa.

5. SYY-YHTEYS

5.1 **Johdanto**

(94) Perusasetuksen 3 artiklan 6 ja 7 kohdan mukaisesti tarkasteltiin, onko asianomaisista maista polkumyynnillä tapahtunut tarkasteltavana olevan tuotteen tuonti aiheuttanut vahinkoa unionin tuotannonalalle siinä määrin, että sitä voidaan pitää merkittävänä. Polkumyynnillä tapahtuvan tuonnin lisäksi tutkittiin muita tiedossa olevia tekijöitä, jotka olisivat voineet samaan aikaan aiheuttaa unionin tuotannonalalle vahinkoa, jotta voitiin varmistaa, ettei näiden muiden tekijöiden aiheuttaman mahdollisen vahingon tulkittu johtuneen polkumyynnillä tapahtuneesta tuonnista.

5.2 **Polkumyynnillä tapahtuneen tuonnin vaikutus**

(95) Tutkimus osoitti, että unionin kulutus pysyi melko vakaana tarkastelujaksolla, kun taas polkumyynnillä tapahtunut tuonti asianomaisista maista kasvoi määrällisesti merkittävästi, 57 prosenttia.

▼B

(96) Asianmukaisista maista polkumyynnillä tapahtunut tuonti aiheutti paineita unionin tuotannonalalle etenkin vuonna 2008, jolloin kyseinen tuonti kasvoi 58 prosenttia. Tuona vuonna asianomaiset maat veloittivat Eurostatin tietojen perusteella paljon alhaisempia hintoja kuin unionin tuotannonala. Tämän seurauksena unionin tuotannonalan markkinaosuus pieneni noin 12 prosenttia, kun taas asianomaisten maiden markkinaosuus kasvoi 54 prosenttia.

(97) Unionin tuotannonala reagoi paineeseen laskemalla hintojaan vuonna 2009. Vaikka asianomaisista maista tuleva tuonti väheni määrällisesti (– 6,7 %) talouden taantuman ja EU:n markkinoilla vallinneen kysynnän laskun myötä, tuontihinta aleni enemmän kuin unionin tuotannonalan hinta, ja siksi unionin tuotannonala ei pystynyt saamaan takaisin menetettyä markkinaosuuttaan.

(98) Unionin tuotannonalan oli tutkimusajanjaksolla alennettava hintojaan lisää, ja tuolloin asianomaisten maiden hintojen alittavuus oli tarkistettujen vientilukujen mukaan yhä 3 prosenttia. Unionin tuotannonalan myynti koheni hieman määrällisesti (+ 4,3 %) ja arvoltaan (+ 3,9 %), mutta vaikka hintaero asianomaisten maiden tuontihintaan verrattuna kapeni, unionin tuotannonala ei pystynyt hyötymään kulutuksen elpymisestä, ja sen markkinaosuus pysyi ennallaan. Samaan aikaan tuonti asianmukaisista maista kasvoi edelleen määrällisesti (6,6 %) ja markkinaosuutena mitattuna (2 %) tutkimusajanjaksolla.

5.3 **Muiden tekijöiden vaikutus**

(99) Muita syy-yhteyden tarkastelun yhteydessä arvioituja tekijöitä ovat tuonti muista maista, unionin tuotannonalan vientitoiminta sekä talouskriisin vaikutukset.

5.3.1 *Tuonti muista maista*

Muista maista tulevan tuonnin määrä (Eurostat)	2007	2008	2009	Tutkimusajanjakso
tonnia	32 874	31 446	38 295	30 495
Indeksi: 2007 = 100	100	96	116	93
Vuotuinen Δ%		– 4,3 %	21,8 %	– 20,4 %
Muiden maiden markkinaosuus	2007	2008	2009	Tutkimusajanjakso
Indeksi: 2007 = 100	100	94	120	91
Vuotuinen Δ%		– 6,4 %	27,9 %	– 23,9 %
Muiden maiden keskihinta (euroa/tonni) (Eurostat)	1 217	1 358	1 129	1 122
Indeksi: 2007 = 100	100	112	93	92
Vuotuinen Δ%		12 %	– 17 %	– 1 %

Lähde: Eurostat

▼B

(100) Tämän tutkimuksen piiriin kuulumattomista kolmansista maista peräisin olevan, tutkimuksen kohteena olevan tuotteen tuonti unioniin väheni tarkastelujaksolla määrällisesti 7 prosenttia Eurostatin tietojen perusteella. Kyseisten maiden markkinaosuus väheni myös 9 prosenttia.

(101) Tällaisen tuonnin keskimääräiset hinnat olivat asianomaisten maiden vientiä harjoittavien tuottajien ja unionin tuotannonalan hintoja korkeammat.

(102) Edellä esitetyn perusteella pääteltiin alustavasti, että kyseisistä kolmansista maista peräisin oleva tuonti ei vaikuttanut unionin tuotannonalalle aiheutuneeseen merkittävään vahinkoon.

5.3.2 *Unionin tuotannonalan vientitoiminta*

Etuyhteydettömille asiakkaille suuntautuneen vientimyynnin määrä	2007	2008	2009	Tutkimusajanjakso
Indeksi: 2007 = 100	100	38	52	45
Vuotuinen Δ%		– 62,4 %	38,0 %	– 14,0 %
Etuyhteydettömille asiakkaille suuntautuneen vientimyynnin arvo	2007	2008	2009	Tutkimusajanjakso
Indeksi: 2007 = 100	100	78	74	76
Vuotuinen Δ%		– 21,6 %	– 5,9 %	3,5 %
Vientimyynti etuyhteydettömille asiakkaille: yksikköhinta	2007	2008	2009	Tutkimusajanjakso
Indeksi: 2007 = 100	100	208	142	171
Vuotuinen Δ%		108,4 %	– 31,9 %	20,3 %

(103) Unionin tuotannonalan vientimyynnin määrä väheni tarkastelujaksolla 55 prosenttia. Myynnin vähenemisen vaikutuksia kompensoi kuitenkin osittain se seikka, että keskimääräinen yksikkömyyntihinta nousi saman jakson aikana 71 prosenttia, minkä vuoksi vientimyynnin arvon lasku jäi 24 prosenttiin. Ottaen lisäksi huomioon unionin tuotannonalan vientimyynnin osuus, joka oli tutkimusajanjaksolla vain 5 prosenttia sen kokonaismyynnistä, voidaan alustavasti päätellä, että vientitoiminta ei poista unionin tuotannonalalle aiheutuneen vahingon ja asianomaisista maista tulevan tuonnin välistä syy-yhteyttä.

5.3.3 *Talouskriisin vaikutukset*

(104) Talouskriisi vaikutti osaltaan unionin kulutuksen supistumiseen ja hintapaineisiin. Tutkimuksen kohteena olevan tuotteen vähentynyt kysyntä johti unionin tuotannonalan tuotannon laskuun ja vaikutti osaltaan myyntihintojen putoamiseen.

▼B

(105) Tavanomaisissa taloudellisissa olosuhteissa ja ilman polkumyynnillä tapahtuneen tuonnin aiheuttamaa voimakasta hintapainetta ja tuonnin kasvua unionin tuotannonalalla olisi saattanut olla joitakin vaikeuksia selviytyä kulutuksen laskusta ja kiinteiden yksikkökustannusten noususta, joka johtui alentuneesta kapasiteetin käyttöasteesta vuoden 2007 ja tutkimusajanjakson välillä. Polkumyynnillä tapahtunut tuonti kuitenkin pahensi talouden taantuman vaikutuksia, ja sen vuoksi oli mahdotonta myydä yli omakustannushinnan.

(106) Edellä esitetyn perusteella vaikuttaa siltä, että talouskriisiin liittyvä unionin kysynnän lasku vaikutti osaltaan unionin tuotannonalalle aiheutuneeseen vahinkoon. Tämä ei kuitenkaan poista asianomaisista maista alhaisin polkumyyntihinnoin tapahtuneen tuonnin osalta todettua syy-yhteyttä.

5.4 **Syy-yhteyttä koskevat päätelmät**

(107) Edellä esitetty analyysi osoittaa, että asianomaisista maista peräisin olevan halvan polkumyyntituonnin määrä ja markkinaosuus kasvoivat merkittävästi tarkastelujaksolla. Lisäksi havaittiin, että tuonti tapahtui polkumyyntihinnoin, jotka olivat alle hintojen, jotka olivat alhaisemmat kuin unionin tuotannonalan samanlaisista tuotelajeista unionin markkinoilla veloittamat hinnat.

(108) Asianomaisista maista halvoin hinnoin tulevan polkumyyntituonnin määrän ja markkinaosuuden kasvu osui ajallisesti yhteen tarkastelujaksolla tapahtuneen unionin kulutuksen yleisen ja jatkuvan laskun kanssa mutta myös samalla kaudella toteutuneen unionin tuotannonalan markkinaosuuden negatiivisen kehityksen kanssa. Lisäksi vuodesta 2008 lähtien asianomaisista maista olevat viejät onnistuivat yleisen taloustaantuman ja unionin kulutuksen laskun yhteydessä säilyttämään markkinaosuutensa alentamalla hintoja, yhä alle unionin hinnan. Samaan aikaan unionin tuotannonalan markkinaosuuden negatiivinen kehitys jatkui, ja sen taloudellista tilannetta kuvaavat pääindikaattorit heikkenivät. Tarkastelujaksolla Intiasta, Indonesiasta ja Malesiasta halvoin hinnoin tulevan – ja jatkuvasti unionin tuotannonalan hinnat alittavan – polkumyyntituonnin voimakas kasvu johti siihen, että unionin tuotannonalan kannattavuus laski ja sille aiheutui raskaita tappioita tutkimusajanjaksolla.

(109) Tarkasteltaessa muita tiedossa olleita tekijöitä, jotka olisivat voineet aiheuttaa vahinkoa unionin tuotannonalalle, kävi ilmi, että tekijät eivät olleet sellaisia, että ne olisivat poistaneet syy-yhteyden asianomaisista maista polkumyynnillä tulevan tuonnin ja unionin tuotannonalalle aiheutuneen vahingon väliltä.

(110) Edellä esitetty analyysi, jossa on asianmukaisesti erotettu toisistaan yhtäältä kaikkien tiedossa olevien tekijöiden vaikutukset unionin tuotannonalan tilanteeseen ja toisaalta polkumyyntihintaan tapahtuneen tuonnin vahingolliset vaikutukset, johti siihen alustavaan päätelmään, että Intiasta, Indonesiasta ja Malesiasta tuleva polkumyyntituonti on aiheuttanut unionin tuotannonalalle perusasetuksen 3 artiklan 6 kohdassa tarkoitettua merkittävää vahinkoa.

▼B

6. UNIONIN ETU

6.1 Alustavat huomautukset

(111) Perusasetuksen 21 artiklan mukaisesti tutkittiin, olisiko vahingollista polkumyyntiä koskevista alustavista päätelmistä huolimatta olemassa pakottavia syitä, joiden perusteella olisi pääteltävä, että polkumyynnin vastaisten väliaikaisten toimenpiteiden käyttöönotto ei tässä tapauksessa olisi unionin edun mukaista. Unionin etua määritettäessä arvioitiin kaikki asiaan liittyvät etunäkökohdat, kuten unionin tuotannonalan sekä tarkasteltavana olevan tuotteen tuojien ja käyttäjien edut.

6.2 Unionin tuotannonala

(112) Unionin tuotannonalalle on aiheutunut merkittävää vahinkoa Intiasta, Indonesiasta ja Malesiasta polkumyynnillä tulevasta tuonnista. On muistettava, että useimpien vahinkoindikaattorien kehitys oli negatiivista tarkastelujaksolla. Vakavia vaikutuksia kohdistui erityisesti unionin tuotannonalan taloudellista tilannetta kuvaaviin vahinkoindikaattoreihin, kuten kassavirtaan, investointien tuottoon ja kannattavuuteen. Jos toimenpiteitä ei oteta käyttöön, unionin taloudellinen tilanne heikkenee erittäin todennäköisesti edelleen.

(113) Väliaikaisten polkumyyntitullien käyttöönoton odotetaan palauttavan unionin markkinoille tehokkaat kilpailuedellytykset, jolloin unionin tuotannonala voi mukauttaa tutkimuksen kohteena olevan tuotteen hinnat vastaamaan eri komponenttien kustannuksia ja markkinaolosuhteita. Voidaan odottaa, että väliaikaisten toimenpiteiden käyttöönotto tarjoaisi unionin tuotannonalalle tilaisuuden saada takaisin ainakin osa tarkastelujaksolla menetetystä markkinaosuudesta, mikä edelleen parantaisi sen taloudellista tilannetta ja kannattavuutta.

(114) Sen vuoksi pääteltiin, että väliaikaisten polkumyyntitoimenpiteiden käyttöönotto Intiasta, Indonesiasta ja Malesiasta peräisin olevan, tutkimuksen kohteena olevan tuotteen tuonnissa olisi unionin tuotannonalan etujen mukaista.

6.3 Maahantuojat

(115) Kyselylomakkeet lähetettiin 21 tuojalle unionissa. Vain kaksi tuojaa toimi tutkimuksessa yhteistyössä: molemmat sijaitsevat Yhdistyneessä kuningaskunnassa, ja niiden osuus asianomaisista maista tulevasta kokonaistuonnista oli tutkimusajanjaksolla yhteensä 0,3 prosenttia. Tarkastuskäynnin kohteena oli vain toinen, isompi tuoja. Paikan päällä kyseinen tuoja kuitenkin kieltäytyi esittämästä kirjanpitoaan, minkä vuoksi asiaankuuluvia tietoja ei voitu tarkistaa. Vaikka polkumyyntitoimenpiteiden käyttöönotto merkitsisi suurempia kustannuksia kyseiselle yritykselle, oli kuitenkin selvää, että yrityksen toimintaan ei kohdistuisi hyvin vakavia ongelmia silloinkaan, jos yrityksen asiakaskunta pysyy samana tai jos yritys tarvittaessa muuttaa liiketoiminta-alaansa.

(116) Käytettävissä olevien tietojen perusteella pääteltiin, että vaikka väliaikaisten polkumyyntitoimenpiteiden käyttöönotto vaikuttaisi negatiivisesti edellä mainittuun tuojaan, sen pitäisi olla sellaisessa tilanteessa, että se voi siirtää ainakin osan kohonneista kustannuksista asiakkailleen ja/tai siirtyä hankkimaan muista lähteistä. Sen vuoksi väliaikaisten toimenpiteiden käyttöönotolla ei pitäisi olla merkittävää negatiivista vaikutusta tuojiin.

▼B

6.4 **Käyttäjät**

(117) Tutkimuksen kohteena olevan tuotteen käyttäjät ovat olleet erittäin kiinnostuneita tapauksesta. Niistä 97 käyttäjästä, joihin otettiin yhteyttä, 21 teki yhteistyötä tutkimuksessa. Kyseisten yhteistyössä toimineiden käyttäjien osuus unioniin suuntautuneesta tarkasteltavana olevan tuotteen tuonnista oli tutkimusajanjaksolla noin 25 prosenttia. Kyseiset yritykset sijaitsevat eri puolilla unionia, ja niiden toiminta-aloihin kuuluvat henkilökohtaisen hygienian hoitoon sekä kotitalous- ja teollisuuskäyttöön tarkoitetut pesuaineet.

(118) Kyseisistä 21 yrityksestä valittiin tarkastuskäyntien kohteeksi viisi, joiden osuus asianomaisista maista EU:hun tulevasta tutkimuksen kohteena olevan tuotteen kokonaistuonnista oli tutkimusajanjaksolla yhteensä 18 prosenttia. Tarkastetut tiedot osoittavat, että tutkimuksen kohteena oleva tuote muodostaa merkittävän osan, lopputuotteesta riippuen 10–20 prosenttia, näiden yritysten tuotantokustannuksista.

(119) Tarkastuskäyntien kohteena olleista viidestä yrityksestä kolmessa noin 15 prosenttia työntekijöiden kokonaismäärästä työskentelee tutkimuksen kohteena olevaa tuotetta käyttävillä aloilla, yhdessä yrityksessä vastaava osuus on noin 70 prosenttia, ja yhden yrityksen osalta oli mahdotonta saada tätä tietoa, sillä yrityksen rakenne on monimutkainen ja tuotevalikoima suuri.

(120) Tutkimuksen kohteena olevaa tuotetta käyttävän liiketoimintalohkon osuus koko liiketoiminnasta oli käydyissä yrityksissä tutkimusajanjaksolla keskimäärin 22 prosenttia, ja tällä toimintalohkolla saavutettu keskimääräinen voittomarginaali oli puolestaan noin 6 prosenttia. Näillä perustein ja ottaen huomioon ehdotettujen toimenpiteiden suhteellisen alhainen taso arvioitiin, että väliaikaisten polkumyyntitullien vaikutus asianomaisista maista tulevaan tuontiin on kaiken kaikkiaan melko vähäinen. Jotkin käyttäjät ovat väittäneet, että polkumyyntitoimenpiteiden käyttöönotto vaikeuttaisi tutkimuksen kohteena olevan tuotteen saatavuutta unionissa, sillä suuria unionin tuottajia on vain kaksi ja tutkimuksen kohteena olevan tuotteen kysyntä lisääntyy koko ajan. On kuitenkin huomattava, että ehdotettujen toimenpiteiden suhteellisen alhainen taso ei sulje pois sitä mahdollisuutta, että tutkimuksen kohteena olevaa tuotetta tuodaan asianomaisista maista. Kyseiset kaksi unionin tuottajaa eivät myöskään käyttäneet tuotantokapasiteettiaan täysimääräisesti tarkastelujaksolla. Lisäksi on aina mahdollista, että tuontia tapahtuu muista kolmansista maista, joihin toimenpiteitä ei sovelleta. Näin ollen tämä väite hylättiin.

(121) Edellä esitetty huomioon ottaen ja vaikka asianomaisista maista tulevaan tuontiin sovellettavilla toimenpiteillä on todennäköisesti negatiivisia vaikutuksia useimpiin käyttäjiin, vaikutus näyttää olevan yleisesti vähäinen. Sen vuoksi pääteltiin alustavasti, että asianomaisista maista peräisin olevaan tutkimuksen kohteena olevaan tuotteeseen sovellettavilla polkumyynnin vastaisilla toimenpiteillä ei saatujen tietojen perusteella ole merkittävää negatiivista vaikutusta tarkasteltavana olevan tuotteen käyttäjiin.

▼B

6.5 **Unionin etua koskevat päätelmät**

(122) Edellä esitetyn perusteella pääteltiin alustavasti, että unionin edusta saatavilla olevien tietojen perusteella ei kaiken kaikkiaan ole pakottavia syitä olla ottamatta käyttöön väliaikaisia toimenpiteitä asianomaisista maista peräisin olevan, tutkimuksen kohteena olevan tuotteen tuonnissa.

7. VÄLIAIKAISET POLKUMYYNTITOIMENPITEET

(123) Polkumyyntiä, vahinkoa, syy-yhteyttä ja unionin etua koskevat päätelmät huomioon ottaen olisi otettava käyttöön väliaikaiset polkumyynnin vastaiset toimenpiteet, jotta polkumyynnillä tapahtuvasta tuonnista ei aiheutuisi unionin tuotannonalalle enää enempää vahinkoa.

7.1 **Vahingon korjaava taso**

(124) Näiden toimenpiteiden tasoa määritettäessä otettiin huomioon todetut polkumyyntimarginaalit ja unionin tuotannonalalle aiheutuneen vahingon korjaamiseksi tarvittavan tullin määrä.

(125) Vahingollisen polkumyynnin vaikutukset poistavan tullin määrää laskettaessa katsottiin, että toimenpiteiden olisi oltava sellaisia, että unionin tuotannonala voi kattaa tuotantokustannuksensa ja saada sellaisen myyntivoiton (ennen veroja), joka voitaisiin kohtuudella saada tällaisella tuotannonalalla samankaltaisen tuotteen myynnistä unionissa tavanomaisissa kilpailuolosuhteissa eli ilman polkumyynnillä tapahtuvan tuonnin vaikutusta.

(126) Näin ollen vahingon korjaava taso laskettiin vertaamalla polkumyynnillä tapahtuneen tuonnin keskimääräistä hintaa ja unionin tuotannonalan tavoitehintaa. Tavoitehinta määritettiin laskemalla unionin tuotannonalan kannattavuusrajaa vastaava myyntihinta (unionin tuotannonala oli tappiollinen tutkimusajanjaksolla) ja lisäämällä näin laskettuun myyntihintaan tavoitevoittomarginaali. Unionin tuotannonala väitti, että 15 prosenttia on asianmukainen tavoitevoittomarginaali, mutta se ei pystynyt perustelemaan väitettään. Siksi tavoitevoittomarginaaliksi asetettiin alustavasti 7,7 prosenttia, joka vastaa toisen valituksen tekijän viimeksi toteutunutta voittomarginaalia viimeisenä kannattavana vuonna ennen tarkastelujaksoa.

(127) Keskimääräiseksi hinnan alittavuuden marginaaliksi määritettiin Intian osalta 24,2 prosenttia, Indonesian osalta 9,1 prosenttia ja Malesian osalta 25,7 prosenttia.

7.2 **Väliaikaiset toimenpiteet**

(128) Edellä esitetyn perusteella katsotaan perusasetuksen 7 artiklan 2 kohdan mukaisesti, että Intiasta, Indonesiasta ja Malesiasta peräisin olevan tarkasteltavana olevan tuotteen tuontia koskevat väliaikaiset polkumyyntitullit olisi otettava käyttöön alimpien polkumyynnin ja vahingon korjaavan tason suuruisina alhaisemman tullin säännön mukaisesti. Yhtä tapausta lukuun ottamatta kaikki väliaikaiset polkumyyntitullit perustuvat polkumyyntimarginaaliin.

▼B

(129) Edellä todetun perusteella ehdotetut väliaikaisen polkumyyntitullin määrät ovat CIF unionin rajalla tullaamattomana -hinnasta ilmaistuina seuraavat:

Maa	Yritys	Väliaikainen polkumyyntitulli %
Intia	VVF Limited	4,8
	Kaikki muut yritykset	9,3
Indonesia	P.T. Ecogreen Oleochemicals	6,3
	P.T. Musim Mas	4,3
	Kaikki muut yritykset	7,6
Malesia	KL-Kepong Oleomas (KLK)	5,0
	Emery	5,3
	Kaikki muut yritykset	13,8

(130) Tässä asetuksessa yrityksille vahvistetut yksilölliset polkumyyntitullit määritettiin tämän tutkimuksen päätelmien perusteella. Näin ollen ne kuvastavat kyseisten yritysten tilannetta tutkimuksen aikana. Tulleja voidaan siten soveltaa (toisin kuin koko maata koskevia, ”kaikkiin muihin yrityksiin” sovellettavia tulleja) yksinomaan tuotaessa asianomaisista maista peräisin olevia, erikseen mainittujen yritysten eli tarkoin määrättyjen oikeussubjektien tuottamia tuotteita. Jos yrityksen nimeä ja osoitetta ei ole erikseen mainittu tämän asetuksen artiklaosassa (mukaan lukien erikseen mainittuihin yrityksiin etuyhteydessä olevat yritykset), sen tuottamiin tuontituotteisiin ei voida soveltaa näitä tulleja, vaan niihin on sovellettava ”kaikkiin muihin yrityksiin” sovellettavaa tullia.

(131) Kaikki näiden yksilöllisten polkumyyntitullien soveltamiseen liittyvät pyynnöt (esimerkiksi yrityksen nimenmuutoksen tai uusien tuotanto- tai myyntiyksiköiden perustamisen johdosta tehdyt pyynnöt) on toimitettava viipymättä komissiolle ([1]), ja mukaan on liitettävä kaikki asian kannalta oleelliset tiedot, erityisesti tiedot, jotka koskevat esimerkiksi kyseiseen nimenmuutokseen tai kyseisiin tuotanto- tai myyntiyksiköiden muutoksiin mahdollisesti liittyviä yrityksen tuotantotoiminnan sekä kotimarkkinamyynnin ja viennin muutoksia. Asetusta muutetaan tarvittaessa tämän mukaisesti saattamalla yksilöllisten tullien soveltamisalaan kuuluvien yritysten luettelo ajan tasalle.

(132) Polkumyyntitullin moitteettoman täytäntöönpanon varmistamiseksi jäännöstullia olisi sovellettava sekä yhteistyöstä kieltäytyneisiin vientiä harjoittaviin tuottajiin että niihin tuottajiin, jotka eivät harjoittaneet vientiä unioniin tutkimusajanjakson aikana.

(133) Moitteettoman hallinnon varmistamiseksi olisi vahvistettava määräaika, jonka kuluessa ne asianomaiset osapuolet, jotka ilmoittautuivat menettelyn aloittamista koskevassa ilmoituksessa asetetussa määräajassa, voivat esittää kantansa kirjallisesti ja pyytää saada

([1]) European Commission, Directorate-General for Trade, Directorate H, Office Nerv-105, 1049 Brussels.

▼B

tulla kuulluiksi. Lisäksi olisi huomattava, että kaikki tätä asetusta varten tehdyt tullien käyttöönottoa koskevat päätelmät ovat väliaikaisia ja niitä voidaan joutua harkitsemaan uudelleen mahdollisista lopullisista toimenpiteistä päätettäessä,

ON HYVÄKSYNYT TÄMÄN ASETUKSEN:

1 artikla

1. Otetaan käyttöön väliaikainen polkumyyntitulli tuotaessa Intiasta, Indonesiasta ja Malesiasta peräisin olevia tyydyttyneitä rasva-alkoholeja, joiden hiiliketjun pituus on C8, C10, C12, C14, C16 tai C18 (lukuun ottamatta haarautuneita isomeerejä), mukaan lukien tyydyttyneet rasva-alkoholit, joissa hiiliketjut ovat samanpituisia (”single cuts”), sekä seoksia, joissa hiiliketjujen pituudet ovat pääasiassa C6-C8, C6-C10, C8-C10, C10-C12 (yleinen luokitus C8-C10), seoksia, joissa hiiliketjujen pituudet ovat pääasiassa C12-C14, C12-C16, C12-C18, C14-C16 (yleinen luokitus C12-C14), ja seoksia, joissa hiiliketjujen pituudet ovat pääasiassa C16-C18, jotka nykyisin luokitellaan CN-koodeihin ex 2905 16 85, 2905 17 00, ex 2905 19 00 ja ex 3823 70 00 (Taric-koodit 2905 16 85 10, 2905 19 00 60, 3823 70 00 11 ja 3823 70 00 91).

2. Jäljempänä lueteltujen yritysten valmistamien, edellä kohdassa 1 kuvattujen tuotteiden vapaasti unionin rajalla tullaamattomana -nettohintaan sovellettava lopullinen polkumyyntitulli on seuraava:

Maa	Yritys	Väliaikainen polkumyyntitulli %	Taric-lisäkoodi
Intia	►C1 VVF Ltd, Taloja, Maharashtra ◄	4,8	B110
	Kaikki muut yritykset	9,3	B999
Indonesia	PT. Ecogreen Oleochemicals, Kabil, Batam	6,3	B111
	P.T. Musim Mas, Tanjung Mulia, Medan, Sumatera Utara	4,3	B112
	Kaikki muut yritykset	7,6	B999
Malesia	KL-Kepong Oleomas Sdn Bhd, Petaling Jaya, Selangor Darul Ehsan	5,0	B113
	Emery Oleochemicals (M) Sdn. Bhd., Kuala Langat, Selangor	5,3	B114
	Kaikki muut yritykset	13,8	B999

3. Edellä 1 kohdassa tarkoitetun tuotteen luovutus vapaaseen liikkeeseen unionissa edellyttää väliaikaisen tullin määrää vastaavan vakuuden antamista.

4. Jollei toisin säädetä, sovelletaan tulleja koskevia voimassa olevia säännöksiä ja määräyksiä.

▼B

2 artikla

Asianomaiset osapuolet voivat pyytää, että niille ilmoitetaan niistä olennaisista tosiasioista ja huomioista, joiden perusteella tämä asetus annettiin, esittää näkökantansa kirjallisesti ja pyytää tulla komission kuulemiksi yhden kuukauden kuluessa tämän asetuksen voimaantulosta, sanotun kuitenkaan rajoittamatta neuvoston asetuksen (EY) N:o 1225/2009 20 artiklan soveltamista.

Kyseiset osapuolet voivat neuvoston asetuksen (EY) N:o 1225/2009 21 artiklan 4 kohdan mukaisesti esittää huomautuksiaan tämän asetuksen soveltamisesta yhden kuukauden kuluessa sen voimaantulosta.

3 artikla

Tämä asetus tulee voimaan seuraavana päivänä sen jälkeen, kun se on julkaistu *Euroopan unionin virallisessa lehdessä*.

Tämän asetuksen 1 artiklaa sovelletaan kuuden kuukauden ajan.

Tämä asetus on kaikilta osiltaan velvoittava, ja sitä sovelletaan sellaisenaan kaikissa jäsenvaltioissa.